

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200186
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415200186.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej S., o zaplatenie 937,77 eur s prísľušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 686,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 686,80 eur od 15. 8. 2012 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 40 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 66,19 eur a z iných trov konania vo výške 25,96 eur, a to v mesačných splátkach po 10 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15. 1. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 937,77 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 197,38 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 937,77 eur odo dňa 6. 1. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou (ako dlžníkom) dňa 8. 11. 2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 686,80 eur žalovanej. V žalobe tvrdil, že žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 18 pravidelných mesačných splátkach po 54,66 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok, preto bola listom spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 26. 7. 2012 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej podľa žalobcu vyúčtované v zmysle Hlavy 18 Úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny vo výške 215,65 eur, úroku vo výške 141,49 eur, zosplatennej istiny vo výške 471,15 eur, poistenia Bill protection vo výške 25,48

eur a upomienky II. vo výške 84,- eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 197,38 eur s tým, že ide o úrok z omeškania zo sumy 937,77 eur od 11. 8. 2012 do 5. 1. 2015, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby a tiež pokračujúci úrok z omeškania od 6. 1. 2015 do zaplataenia vo výške 8,75% ročne zo sumy 937,77 eur.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola spolu s prílohami do vlastných rúk doručená dňa 12. 2. 2015, písomne nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca a jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19. 9. 2015, o odročenie pojednávania nežiadali s tým, že na podanej žalobe trvajú. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preto súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že dlhu voči žalobcovi je si vedomá s tým, že tak 4 - 5 mesiacov dozađu sa so žalobcom aj telefonicky skontaktovala a vysvetlila mu, že dôvodom prečo nehradila splátky boli jej zdravotné problémy, keď 2-3 roky späťne bola v podstate 90 % roka práceneschopná a tieto zdravotné problémy pretrvávajú doposiaľ pričom jej tam povedali, že ak bude môcť, nech spláca aspoň po 20,- eur mesačne. Tvrdila, že má zdravotné problémy psychického rázu, keď sa psychicky zrútila a lieči sa ako aj iné zdravotné problémy a na chirurgii ju pravdepodobne čaká operačný zákrok na dôkaz čoho predložila lekárske potvrdenie.

Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní uviedla, že v čase keď uzatvárala zmluvu so žalobcom bola zamestnaná a myslela si, že to bude vedieť zaplatiť, avšak potom začali jej zdravotné problémy, ktoré pretrvávajú doposiaľ s tým, že v súčasnosti pracuje ako upratovačka kde zarobí mesačne asi 450,- eur, má manžela, ktorý je nezamestnaný, a tiež bol donedávna práceneschopný. Uviedla, že tak vysokú sumu by vedela zaplatiť len v splátkach maximálne vo výške 50,- eur mesačne, keďže má aj iné dlhy, vedie sa voči nej aj exekúcia, s manželom a deťmi nemajú ani vlastné bývanie, bývajú u svokrovcov ktorým mesačne prispievajú sumou 100,- eur, k tomu platí zo svojho príjmu dcére na škôlku 56,- eur mesačne. K samotnému procesu uzatvárania zmluvy so žalobcom uviedla, že všetko prebehlo veľmi rýchlo, keďže zmluvu v predajni nábytku v Poprade uzatvárali v podvečer, predložila tam len 2 doklady a na druhý deň si prišli po kupovaný nábytok. Tvrdila, že nespomína si už, či jej bolo povedané niečo o nejakom poistení, ani či jej boli so zmluvou predložené úverové zmluvné podmienky, určite ale žiadne nečítala, nespomína si ani či jej boli doručené nejaké výzvy žalobcu na zaplataenie. Žalovaná potvrdila tvrdenie žalobcu, že do podania žaloby na úver žalobcovi nič nezaplatila a neplatila mu nič ani potom, čo jej bola doručená žaloba.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“) a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - DUO, listiny „Čo by ste mali vedieť o svojom úvere?“, listiny „Informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXXX/2009“, žalovanej adresovanej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 26. 7. 2012 s Podacím hárkom, fotokópiou žalovanej adresovanej predžalobnej výzvy na zaplataenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 5. 12. 2014 spolu s Podacím hárkom, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8. 11. 2011 súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpená splnomocneným zástupcom/predajcom ASKO - NÁBYTOK, spol. s r.o., Cesta na Senec 2B, Bratislava a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu za účelom financovania kúpy tovaru - spálne, matracov a roštov žalovanou, ktorého predajná cena bola 686,80 eur, pričom na úhradu celej ceny tohto nábytku vo výške 686,80 eur bol žalovanej na základe tejto zmluvy poskytnutý úver. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 18 mesačnými splátkami vo výške 54,66 eur, pričom v zmluve je uvedené (kolónka č. 49), že celková čiastka splatná spotrebiteľom bude 918,36 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 43,2 % a ročná úroková sadzba 35,91 %. Podľa zmluvy dátum prvej splátky bol dňa 8. 12. 2011, úhrada nasledujúcich splátok mala byť realizovaná vždy do 28. dňa v kalendárnom

mesiaci, ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedený bankový prevod a v kolónke č. 62 zmluvy je uvedená lehota splatnosti 28. 5. 2013. Pod časťou zmluvy označenou ako Úver (kolónky č. 41 až 62) obsahujúcou špecifikáciu úveru a podmienok jeho splácania je ďalšia časť označená ako Poistenie výdavkov (dobrovoľné). V kolónke č. 63 tejto časti zmluvy označenej ako Balíček Premium je malým písmom uvedené, že klient označením balíčku Premium súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Premium 3,64 eur (7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že je tam zaznamenané čerpanie úveru vo výške 686,80 eur dňa 8. 11. 2011. Ďalej sú tam zaznamenané predpisy úhrad splátok úveru z ktorých vyplýva, že žalovaná neuhradila ani jednu splátku úveru. Pri dátume 26. 7. 2012 je tam uvedené „zosplatnenie“. Vyššie uvedené skutočnosti medzi účastníkmi ani neboli sporné, žalovaná uzavretie zmluvy so žalobcom, čerpanie úveru, ako aj to, že nezaplatila naň žiadnu splátku na pojednávaní sama potvrdila. Vo výpise je v položke „dlh“ uvedená ako dlžná istina suma 215,65 eur, ako dlžný úrok suma 141,49 eur, ako dlžná zosplatnená istina suma 471,15 eur, ako dlžné „Poistenie Bill protection“ suma 25,48 eur, ako dlžná „Upomienka II.“ suma 84,- eur a ako dlžný úrok z omeškania suma 197,38 eur, čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe.

Žalobca tvrdil, že uvedené jeho nároky z úverovej zmluvy žalovaná mu neuhradila.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba ktorá do úverového vzťahu so žalobcom vstupovala ako nepodnikateľ, čo je zrejme jednak z jej označenia v časti zmluvy „klient“ ako aj z predmetu úverového financovania ktorým bol nábytok do domácnosti. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (8. 11. 2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, a

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, a

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 686,80 eur na financovanie kúpnej ceny žalovanou kupovaného tovaru - nábytku, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy nezaplatila doposiaľ nič. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe a vo výpise čerpania, splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi (žalobcovi) z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej poskytnutej sumy, t.j. 686,80 eur. Keďže z tejto sumy žalovaná žalobcovi nevrátila doposiaľ nič, v rozsahu zaplataenia tejto sumy, t.j. v časti zaplataenia istiny 686,80 eur a úroku z omeškania z nej súd žalobu uznal za dôvodnú.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (8. 11. 2011), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné

náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa názoru súdu nie je ani správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX je však nutné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 52).

Uzatvretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, do ktorého predtlačte boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo predajne, číslo zmluvy, potom údaje identifikujúce klienta (žalovanú), jej zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 41 až 62 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o druhu úveru, názve tovaru, jeho výrobcovi, predajnej cene, sume zaplatenej žalovanou v hotovosti, celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej hodnote RPMN, celkových nákladoch spotrebiteľa, dátume prvej splátky, dátume úhrady nasledujúcich splátok, spôsobe ich úhrady a lehote splatnosti. Potom nasledujú údaje o poistení výdavkov, údaje identifikujúce predajcu a za tým je v podstate nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy konštatuje, že uvedená zmluva nikde neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje /podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)/ pritom ako už bolo uvedené v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané úverové zmluvné podmienky. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm.

a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V bode - kolónke 52 zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 53 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Navyiac ani v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve s tým, že tam je iba všeobecne uvedené, že jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, poplatku za vedenie úverového účtu, úrokov a príp. úhrady za poistenie. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom

úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca v žalobe odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na poplatky za upomienky z úverových zmluvných podmienok, potom je zrejmé, že táto jeho argumentácia vo svetle už uvedeného nemôže obstáť. Aj z toho dôvodu musela byť zamietnutá žaloba žalobcu v časti požadovaného poplatku za upomienku II. vo výške spolu 84,- eur, nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie určitej, individuálne vyjednanej dohody o „poplatkoch za upomienku“. Navyše v súvislosti s uplatneným nárokom na poplatky za upomienky súd uvádza, že žiadne upomienky na preukázanie vzniku nároku na poplatky za ne súdu predložené ani neboli, teda nebol preukázaný ani základ takýchto nárokov.

V zmluve je ďalej uvedený údaj o tom, že výška RPMN je 43,2 % a že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 918,36 eur. Pri vynásobení počtu mesačných splátok ktoré mala žalovaná hrať, t.j. 18 a ich výšky (54,66 eur) t.j. 18 x 54,66 eur je však zrejmé, že žalovaná mala v skutočnosti zaplatiť celkovú čiastku až 983,88 eur, teda sumu o 65,52 eur vyššiu ako je uvedené v zmluve. Tento rozdiel vyplýva z toho, že v celkovej splatnej čiastke uvádzanej veriteľom v zmluve nie je zahrnutá časť splátky, ktorá predstavuje poisťné ako úhradu za poisťenie v sume 3,64 eur, t.j. 7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poisťenia (3,64 eur x 18 sa rovná 65,52 eur, teda navýšenie, ktoré v celkovej spotrebiteľom splatnej čiastke nie je zahrnuté). Po celú dobu splácania úveru teda predstavovalo poisťné sumu 3,64 eur x 18 mesiacov, čo je spolu 65,52 eur a po sčítaní veriteľom uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom 918,36 eur a tohto poisťného 65,52 eur predstavuje potom skutočná celková suma splatená spotrebiteľom 983,88 eur.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v sume, ktorú pri tomto údaji uvádzal, t.j. 983,88 eur vôbec nezohľadnil poisťné. Na druhej strane pokiaľ chcel poisťné celkom oddeliť od úveru vychádzajúc z tvrdenia v zmluve, že poisťenie bolo dobrovoľné, nemal ho vôbec uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu a zavádzaniu spotrebiteľa čo všetko je v splátke zahrnuté, keď bežným prenásobením výšky splátok a ich počtu spotrebiteľ nemôže dostať údaj o veriteľom udávanej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, pretože v skutočnosti splatí vyššiu sumu, v tomto prípade až o 65,52 eur, čo je podstatné navýšenie oproti deklarovanej sume. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm. g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na uvedené, súd je toho názoru, že ak bolo dojednané poisťenie, mala byť táto suma buď premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, alebo ak sa tak nestalo, potom nemala byť poňatá do uvádzanej výšky splátky, nakoľko je nesporné, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade je tento údaj pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve, bez vynásobenia výšky splátok a ich počtu sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je o 65,52 eur vyššia ako uvádzaná celková ním splatná suma. Aj uvedenie celkových nákladov spotrebiteľa v zmluve sumou 231,56 eur (viď kolónka č. 57) je zavádzajúce lebo v skutočnosti tieto náklady sú o 65,52 eur vyššie

ako je tam uvedené. Súd pripomína, že takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods. 1 a § 41 OZ keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevylučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 OZ). Ten istý údaj (celková čiastka splatná spotrebiteľom) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 918,36 eur v kolónke č. 49 zmluvy a sumou 983,88 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok.

Pokiaľ ide o stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, táto sa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Celkové náklady spotrebiteľa, ako už bolo uvedené sú definované v § 2 písm. g/ citovaného zákona, a do nich okrem iných nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. Údaje o poistení sú v zmluve vopred predformulované v dvoch alternatívach s vopred určenou, predtlačenou výškou úhrady za poistenie. Vedľa týchto dojednaní je miesto na vyznačenie prípadne zvolenej alternatívy. I keby ale bola reálne daná spotrebiteľovi možnosť výberu, či vôbec poistenie uzavrie, nič to nemení na tom, že zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej splatnej sumy a celkových nákladov spotrebiteľa je zavádzajúce, zmätočné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ, a navyše odporujúce § 37 ods. 1 OZ. Úhrada za poistenie Premium je 3,64 eur, teda 7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky. Veriteľ má ďalej poistenie upravené v hlave 15. Úverových podmienok, v ktorých má predformulované, že klient v prípade pristúpenia k poisteniu potvrdzuje podpisom zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. Vzhľadom na zvolený spôsob zakomponovania dojednaní o poistení do zmluvy a jej úverových podmienok možno len veľmi ťažko predpokladať, že dlžník, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom ako prezentuje veriteľ. Informácie o poistení tvoria osobitnú písomnosť, ktorá obsahuje veľké množstvo informácií. Ak dlžník, žiadajúci o úver chce z obsahu zmluvy vyrozumieť s akou vlastne poisťovňou, ktorej výber naviac nemôže ovplyvniť, keďže táto je vopred zakomponovaná do zmluvy je „poistenie“ uzavreté, tak zistí to jedine z drobného písma v spodnej časti formulára zmluvy alebo až z úverových zmluvných podmienok. Vzhľadom na obsah práv a povinností z poistenia, ktoré i v samotnom Občianskom zákonníku má rozsiahlu samostatnú úpravu nemôže dôkladné a podrobné vysvetlenie práv a povinností z poistenia spotrebiteľovi, majúcemu záujem predovšetkým o úver nahradiť drobným písmom deklarované predformulované prehlásenie na spodku formulára zmluvy, že klient jej podpisom vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzavretej medzi spoločnosťou ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ, a.s IČ:49240749 ako poisťiteľom vrátane znení zvláštnych poistných podmienok. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi takýmto spôsobom vlastne nanútené. Pokiaľ za takýchto okolností veriteľ so žalovanou uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v poistnej zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Súd by aj preto nemohol priznať žalobcovi poistné, ktoré je podľa žalobcu 25,48 eur. Spôsob, akým malo byť „dojednané“ poistenie, nemôže požívať právnu ochranu. Podmienky poistenia, rozsah poistenia, výšku poistného, splatnosť a podobne zmluva vôbec neupravuje, bližšie podmienky sú upravené až v úverových podmienkach a v samostatnej listine označenej ako Informácie o poistení. Keďže však ani úverové zmluvné podmienky, ani informácie o poistení nie sú opatrené podpisom žalovanej a dátumom, kedy mali byť podpísané, nemožno ani zistiť, či s týmito žalovaná skutočne v čase uzavretia zmluvy bola oboznámená. Okrem toho ak sa má výška poistného odvíjať od výšky mesačnej splátky, keďže súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a nemožno uvažovať o správnosti mesačnej splátky, nie je možné považovať ani tvrdenú výšku poistného za platne dojednanú, čo odporuje i náležitostiam poistnej zmluvy podľa § 788 OZ. Z tohto dôvodu považuje súd poistenie dohodnuté za neplatné /§ 39 OZ/. Súd ďalej opätovne pripomína, že pokiaľ by i poistenie bolo dojednané platne a nespádalo do celkových nákladov spotrebiteľa, potom bol veriteľ povinný ho jednoznačne oddeliť od splátky. Pokiaľ ho totiž do splátky uviedol, a do celkovej splatnej čiastky nie, je údaj o celkovo splatnej čiastke spotrebiteľom uvedený v zmluve zavádzajúci a uvedený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prezentuje podstatne nižšiu sumu ako spotrebiteľ reálne musí hradiť.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad prial logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom odporuje prepočtu výšky a počtu splátok, a keď mnohé z takýchto náležitostí sú doslova skryté v texte zmluvy či všeobecných podmienok (ako tu poistenie), túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov súd zmluvu o úvere č. 4111041268, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca predloženým výpisom čerpania, splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 686,80 eur, čo žalovaná v konaní aj sama potvrdila a rovnako potvrdila tvrdenie žalobcu, že na nároky zo zmluvy mu doposiaľ neuhradila nič. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku žalobcu na úhradu žalovanej poskytnutej sumy 686,80 eur. A keďže žalovaná žalobcovi sumu 686,80 eur neuhradila ani do vyhlásenia rozsudku, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie tejto sumy vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 11. 8. 2012, t.j. od pätnásteho dňa odo dňa, keď zaslal žalovanej výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 26. 7. 2012 (čl. 27 spisu).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013).

V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 0,75 %.

Žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 26. 7. 2012 adresovanou žalovanej, ktorá na poštovú prepravu bola podaná dňa 30. 7. 2012 (viď poštový podací hárok na čl. 28 spisu) v ktorej žalobca žalovanú vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy spolu s predloženým poštovým podacím hárkom preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaná, čo žalovaná v konaní ničím nespochybnila. Keďže v určenej lehote suma 686,80 eur na ktorú žalobcovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná odo dňa 15. 8. 2012 je v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8,75 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dňom 15. 8. 2012 dostala do v omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 686,80 eur a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 686,80 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 686,80 eur od 15. 8. 2012 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 686,80 eur súd žalobu zamietol a zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za dobu pred 15. 8. 2012 (t.z. za dobu od 11. 8. 2012 do 14. 8. 2012) nakoľko v túto dobu žalovaná ešte v omeškaní nebola, keďže 15 deň od odoslania výzvy, k čomu došlo dňa 30. 7. 2012 žalovanej nepripadal na deň 10. 8. 2012, z čoho vychádzal žalobca, ale až na deň 14. 8. 2012.

Súd, využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanej s prihliadnutím na jej osobné, majetkové, rodinné pomery, výšku dlžnej sumy a tiež jej postoj v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnila, čo prispelo k nepredĺžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nesporela, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročenosť celého plnenia. Z odpovede na lustráciu žalovanej v Registri obyvateľov SR bolo zistené, že žalovaná je matkou dvoch maloletých detí. Podľa vlastných slov v období po uzavretí zmluvy so žalobcom sa u jej začali zdravotné problémy psychického rázu ako aj fyzické, ktoré pretrvávajú doposiaľ a pre ktoré bola dlhý čas práceneschopná. O aktuálnych zdravotných problémoch súdu predložila potvrdenie. Vzhľadom na výsluchom žalovanej zistené osobné, majetkové, zdravotné a rodinné pomery neumožňujúce jej uhradiť dlžnú sumu v celosti s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a čas potrebný k jej splácaniu v splátkach, súd vyhovel žiadosti žalovanej o splátku a povolil plnenie povinnosti žalovanej v splátkach uvedených vo výroku rozsudku.

Čo sa týka výroku o trovách konania, návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil (v žalobe). Žalovaná návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy konania neurobila.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 686,80 eur a úroku z omeškania zo sumy 686,80 eur vo výške 8,75 % ročne od 15. 8. 2012 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaná bola v konaní úspešná v časti o zaplatenie sumy 250,97 eur a 8,75 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 15. 8. 2012 do zaplatenia v ktorej bola žaloba zamietnutá. Úspešná bola aj v časti zaplatenia 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 937,77 eur za čas od 11. 8. 2012 do 14. 8. 2012.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.194,27 eur (z toho istina je 937,77 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 256,50 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 874 eur (z toho 686,80 eur je istina a 187,20 eur úrok z omeškania) a neprisúdená (zamietnutá) istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 320,27 eur (z toho 250,97 eur je istina a 69,30 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 73,18 %, žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 26,82 %.

Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 26,82 % od úspechu žalobcu v rozsahu 73,18 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,36 %.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátskou kanceláriou vo výške 142,78 eur a z iných trov konania vo výške 56,- eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 102,90 eur (1./ prevzatie a príprava zastúpenia; 2./ žaloba) pri sume 51,45 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 937,77 eur podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / za 2 hore uvedené úkony právnej služby v žalobcom požadovanej výške 16,08 eur (2 á 8,04 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 23,80 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 142,78 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 198,78 eur (z toho 142,78 eur ako trovy právneho zastúpenia a 56,- eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 46,36 % tejto sumy, teda 92,15 eur (z toho 66,19 eur ako trovy právneho zastúpenia a 25,96 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaná v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom aj plnenie tejto povinnosti jej bolo v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. z dôvodov už uvedených povolené v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).